

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Annus erat septimus & vicesimus post mille ducentos, cum iam terror Danici nominis obsoleceret, minusque timeri inciperet, ante victoriosus rex, posteaquam ab Henrico comite de Zwerino captus & redemptus esset, & iam semel ex regno detonans, armis esset à Nordalbingis repressus: Cum interim ciues Lubicenses, iam se recogitantes pridem Imperio per Fridericum I. coniunctos, per annos iam XXV. seruisse Danis, viderentique Adolphum in Holsatia iugum eius reiecisse, & ipsi de sua libertate coperunt intendere, intentes ad Imperatorem iam Fridericum II. qui Imperiali culmini ostenderent, se non volentes esse per arma detractos Imperio, nunc ad eius subiectionem iterum adspirare: si modo protectione Imperiali securi, tamen manerent. Nihil grauatus Imperator, ad unionem Imperij illos recepit, eximens à iure violento, quod nolentes subierant, armis illos praincipiens suam tueri libertatem: scribensque vicinis praesidibus, ut pro Imperij honore, accederent eorum auxilio. Quibus apud Imperatorem impetratis, mox obseruantes tempora, arcem quam Lubicae tenuere regij, ciues occupant, custodes precipitant, & apertam regi rebellionem moluntur. Rex euocato ex Transalbianis Ottone principe Brunwicensi & Luneburgensi, ex sorore sibi nepote, ipse totius regni viribus in expeditionem venit: Mouit trans Eydoram in Holsatiam: nec segniores occurrerant archiepiscopus Bremensis Gerhardus, dux Saxonia Albus, Adolphus de Scovemborg & Holsatia, Henricus de Zwerino comites, dominique & Andalia proxima: quibus Lubicenses ciues omnia que possent, arma coniunxerant. In regijs autem agminibus erant Thietmaris, qui

comiti Adolpho clām fidem fecerāt, pugna feruēt, se transiuros ad eius signa. Ipso die Mariae Magdalena acie concurrunt in Bornehouede. Ferunt, aduersum solē oculos Saxonum percussisse: Sed tum ciues Lubicenses votum concepisse super eius diei peragenda annua solennitate celebriter, si vinceret: Apparuisse Magdalena inter nubila, & nubem opposuisse fulgenti soli. Pugnatum est acriter: & cū aliquandiu communis Mars seuiret, demū volitasse victoriam in partem Saxonum. Rex cum filio vix elabitur: Otto dominus Luneburgensis capitur: Dani qui cædi superfuerant, fugae præsidium querunt. Captus Otto in vincula deducitur: præda inter milites diuiditur: Adolpho Holsatia, cuiibus Lubicensibus libertas prouenit ex victoria. Interim Albertus de Orlenunde comes, quem Henricus de Zwerino vincitum tenebat, reddita arce Louenborg, quam sui tenuerunt, liber euadit. Arx Alberto duci redditur, quam pater eius primus firmauit: vndē successores eius tenent in hodiernum: Id erat militia stipendium duci: Nam captum Ottonem Zwerinensis comes suo lucro asseruabat.